

29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

† Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου Σιναΐτου ὁσίου συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†605).
Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων ἱερομάρτυρος, Κυρίλλου
διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364), Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου
μαρτύρων (†330).

Ἦχος πλ.δ'. Ἑωθινὸν ἦ.

(ΤΜΕ Τριωδίου §§41-43).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος πλ. Νη 2

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχεςτηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι οχης περι τα χειλημου

Mη εκκληνης την καρδιαν μου εις λογους πο

νη ρι ιαστου προφασι ζεσθαι προφασεις εν αμαρ

τι ιαις

Συν ανθρωποις εργαζομενοις την ανομιι

αν και ουμη συνδυασωμετα των εκλεκτων αυ

των

Παι δε ευσειμεδικαιος εν ελει και ε

λεξιμε ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανατω

την κεφαλην μου

Οτι ετι και η προσηχη μου ενταις ευδο

καιαις αυτων κατεποθησαν εχομενα πε

τρας οικριται αυτων

Aκουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυν

θησαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης δι

εσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Α

δην^ν_{δλ}

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^ε_{δλ} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν_{δλ}

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^ε_{δλ} κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα ρελ

θω^ν_{δλ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν_{δλ}

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγελω^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ του ε ξο μο

λο ^χ γη σασθε τω ο νο μα τι σου ^ν

Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι Χρι στε προ σφερο μεν ^ν ο ο τι ηυ δο κησας του

ε λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ε ως ου αν τα πο

δωσ μοι

K^{Nη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η μας

α πο του προ σωπου σου αλ λα ευ δο κησον του ε

λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα κου

σον της φω νης μου

X^{Nη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των Εκκλη σι

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω

πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α

σε ε ως

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εις την φω νην

της δε η σε ως μου

O^{Nη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος

εκ της α πει ρο γα μου σαρκωθείς βου λη η σει σταυ
ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α
σε ε ως

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Την εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν
Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον
γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος και ε
δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ον
και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Δο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στα σε εκ τα α

φουτρι η η με ε ρος

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριωδίου γ' εἰς δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Π α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θως τθ Θε ς εν τω λα ρυγγι τας υ ψωσεις ε

φερεις με λε των πρα κτι κω τα τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη

γα ζσ αν χα α ριν ε πλσ τισας γε γο νως

μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βσ λευ μα τα

κα τα στρε ψα α με νος

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω ων

των α νο μι ων αυ τσ

Π α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θως τς Θε εν τω λα ρυγγι τας υ ψωσεις ε
 φερες με λε των πρακτι κω τα τα τα θε ο πνευ
 στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α ναπη
 γα ζσ σαν χα α ριν ε πλσ τι σας γε γο νως
 μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βσ λευ μα τα
 κα τα στρε ψα α με νος

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι
 Πα Νη
 α τερ Ι ω αν νη εν δο ξεταιιστων δα κρου ων
 ρο αις την ψυ χην καθαι ρο με νος και παν νυ χοις
 Πα Δι
 στασε σι τον Θε ον ι λα σκο με νος α νε πτε
 ρω ω θης προς την α γα πη σιν την τς τς μα α
 Πα Νη
 καρ και ω ραι ο τη τα η ης ε πα ξι ως νυν
 Πα Δι
 α πο λαυ εις α λη κτα χα ρ μο νι κως με τα των
 Πα Νη
 συν αθλων σθ θε ο φρον Ο ο σι ε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

με νειεις τον αι ω να

Πα α τερ Ι ω αν νη Ο σι ε α να πτε ρω σας

τον νην προς Θε ον δι α πι στεως κο σμι κηςσυγ χυ

σε ως ε βδε λυ ξω το α στα τον και τον σταυ

ρο ον σα να λα βο με νος τω Παν τε πο ο

πτη κα τη κο λθ θη σας σω ω μα δυ ση νι ον

α γω γαις α σκη σε ως τω λο γι σμω σθε νει δσ λω σα

μενος τσ θει σ Πνε ευ μα τος

Ἦχος Πα ρ

ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

γι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Ο σι ι ε Πα α α τερ της φω νης

του Ευ αγ γε λι ι ου του Κυ ρι ι ου α κου ου

ου ου ου σας ^{Κε} το ον κο σμο ον κα τε ε ε ε
 λι ι ι ι πες ^{Δι} τον πλου τον και τη ην δο ο ο ξα αν
^{Πα} εις ου δεν λο ο γι σα α α α α με ε ε ε νος
^{Κε} ο θεν πα α α σιν ε ε βο ο ο ο ας ^{Πα} α
 γα πη σα τε το ον Θε ε ον ^Δ και ευ ρη σε
 τε χα ρι ιν αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον ^Π
^{Κε} μη δεν προ τι μη ση η τε ^{Πα} της α γα α α πη ης
 α αυ του ι να ο ο τα αν ε ελ θη ^Δ εν τη
 δο ο ο ξη η α α αυ του ^{Πα} ευ ρη τε α
 να α πα αυ σιν ^Δ με τα α πα αν των τω ων α
 γι ι ι ι ων ^Π ων ταις ι κε σι ι αι αις Χρι ι ι
 στε ^Π φυ λα α ξον και σω ω σον τα ας ψυ χα αση μων ^Δ

^{Ἦχος} ^Π ^Δ Νη ρ

Κ ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην ^Δ
Ο ^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α

φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συ
 να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε
 ε ε νσ ς γαρ α α γνης σαρκ α προσ λα α α βο με ε
 νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η
 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ι Υι υι ος
 δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ
 πο ο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο
 ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον
 α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον
 τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ο ον
 η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε μη η τε ρ
 α νυ υ υ υ υ φε ε ε ευ τε ε λε η θη ναι τας
 ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α τϛ
ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

A^{νη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα νατον η ζω η η η
α θα νατος προς τους εν σκο τει το φως το α λη θι
νον προς τους πε στον τας η πα αν των α να στα σις
ο φω τι σμος και ο σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ι ε ζωσα το

X^{νη} ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρωνψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ
αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα

του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υ μ νοις δο ξο λο γου μεν

Χρι στε την εκ νε κρω ν σου α να στα σιν δι ης η

μα ας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α

δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον

και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε,

εις μα κρο

ο τη η τα η με ρων

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα

λη πτε ε ποι η τα ου ραν ου και γης δι α σταυ ρου πα

θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα

τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στη σασ τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω δο ο ξα

τη ση τρι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη

σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ
τι ων ως μονος ε ευ σπλα αγ χνος

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ον ε πι ι γη ης αγ γε ε ε λον και εν ου
ρα νοις α αν θρω πο ο ο ον Θε ε ε ε ου
του κο ο σμου τη ην ε ε ευ κο σμι ι αν την
τρυ φην των α γα θων και των α ρε ε των των α
σκη των το καυ χη η μα Ι ω α α α αν ην τι ι
μη η η σω ω ω μεν πε φυ τευ με ε νο ος
γαρ εν τω οι οι κω ω του Θε ε ου ε ξην θη
σε ε δι ι ι και αι αι ω ως και ω σει κε δρος
εν ε ε ρη η η μω ε πλη θυ νε τα ποι οι μι ι
α Χρι ι στου των λο γι κω ω ων προ βα α των εν
ο σι ο τη η η τι και δι και αι ο συ υ

υ υ υ νη

Και υ υ υ υ υ νκαι α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Ω θαν ματος και αι νου πα α αν των των πα λαι

αι αι θαν μα α των τις γαρ ε γνω μη η τε ε ε ρα

α α νευ α ανδρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και

εν αγ κα λαι αι αις φε ε ρου ου ου σαν τον

α πα σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ο ον

τα Θε ου ε ε στι βου λη η το ο κυ υ η η

θε εν ον ως βρε φος Πα να α γνε σαις ω λε ε ε ε

ναις βα στα α α σα α α σα και μη τρι κην πα ρρη

σι αν προς αυ το ο ον κε ε κτη με ε ε ε νη

μη παυ ση δυ σω ω που ου ου σα υ πε ρ των σε ε ε τι

μω ων των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι

τας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α ς ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α ς ι ς η
μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σο ι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

Ταῖς τῶν δακρυῶν σφραῖσιν τῆς ἐρημότητος
αγοῶν ἐγγεωργήσας καὶ τοῖς ἐκ-
βαθυσταγμοῖς ἐκαστοῦ πόνου ἐ-
καποφορήσας καὶ γεγῶνας φωστῆρ-
οῦ κωνηλαμπωντοῦ θαυμασιώτατον
νηπατηρημάτων ὁσίου ἐπρεσβεύει Χριστώ-
τω θεώσωθη ναΐτας ψυχῶν ἡμῶν

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Οδὴ μᾶς γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς θεοῦ καὶ σταυρω-
σὶν ὑπομίνας ἀγαθαῶν ὁ θαυματοῦς
θαυματοσκυλεὺς καὶ ἐγγεῖν δειξάσως Θεός μη-
παριδῆσους ἐπλασῆς τῆ χειρὶ σου δειξὸν τὴν
φιλιανθρωπίαν σου ἐλεημονδεξαιτῆ τεκού-
σαν σε Θεοτοκόν πρεσβεύουσαν ὑπερημῶν
καὶ σωσον Σωτῆρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·